

Jerzy Aleksander Splitt, Krystyna Dobak-Splitt

Paganowice, gm. Pleszew, woj.
kaliskie. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 17, 74

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PACANOWICE, gm. Pleszew
woj. kaliskie
Stanowisko 6

Muzeum Okręgowe
Ziemi Kaliskiej
w Kaliszu

Badanie prowadził mgr Jerzy Aleksander Splitt przy współudziale Krystyny Dobak-Splitt. Finansował WKZ w Kaliszu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko ciałopalne ludności kultury Łużyckiej z V okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest po obu stronach polnej drogi prowadzącej a Sulęcina do Pardelaka, około 300 m na północny-zachód od ostatnich /wschodnich/ zabudowań wsi Pacanowice, na niewielkim, łagodnym wzniesieniu wykorzystywanym częściowo jako zwirowia.

Przebadano obszar o powierzchni 400 m². W trakcie prac odazonięto 42 groby ciałopalne, wśród których 9 było pochówkami jamowymi, 32 - popielnicowymi a jeden był silnie zniszczony, co uniemożliwiało określenie jego charakteru. Wszystkie groby zalegały bardzo płytko pod powierzchnią ziemi /ok. 30 cm/ i były częściowo zniszczone przez głęboką orkę - zachowały się głównie części przydenne naczyń. W odniesieniu do rozmieszczenia grobów uchwycono wyraźną granicę dzielącą badany obszar cmentarzyska na dwie części: z grobami jamowymi /1/ i popielnicowymi /2/.

Odkryto 3 groby symboliczne. Pierwszy z nich /nr 1/83/ reprezentuje popielnicę wypełnioną próchnicą, w której na dnie znajdował się fragment nieokreślonej bliżej substancji wapiastej /być może fragment kości/. Kolejny grób /nr 19/83/ stanowiła popielnica wypełniona wyłącznie próchnicą. Natomiast trzeci grób symboliczny /nr 35/83/ to popielnica, wypełniona - podobnie jak poprzednie - próchnicą, w której znaleziono, leżącą na dnie, obrączkę wykonaną z blachy brązowej. Wszystkie groby wyposażone były w szczybia-przystawki, których ilość wahała się od 2 do 6. Nieliczne groby posiadały w swym inwentarzu przedmioty metalowe /grób nr 35/83 zawierał brązową obrączkę-naszynki ze skrzydełkami, brązową zawieszkę okularową i 6 fragmentów brązowych szwojów spiralnych/. Pozostałe groby wyposażone w metale posiadały skrzyby spiralne wykonane z drutu brązowego /groby nr 2/83 i 29/83/, zamknięte żelazne kółeczko o oworograniastym przekroju poprzecznym /grób nr 22/83/.

Na podstawie wstępnej analizy materiału ceramicznego, przedmiotów metalowych i cech obrządku pogrzebowego możemy przypisać badane cmentarzysko grupie wschodniowielkopolskiej ludności kultury Łużyckiej i datować je na V okres epoki brązu.

Materiał i dokumentacja z badań znajduje się w Muzeum Okręgowym Ziemi Kaliskiej w Kaliszu. Badania będą kontynuowane.

PALUCHY, gm. Sieniewa
woj. przemyskie

petrz okres halstański

PLESZEW
woj. kaliskie

Muzeum Okręgowe
Ziemi Kaliskiej
w Kaliszu

Badanie prowadzili mgr Edward Pudełko i mgr Leszek Zięchka. Konsultacje prof. dr. Bogusława Gędgil; badania petrograficzne prowadził dr Andrzej Grodzicki z Wrocławia. Finansował WKZ w Kaliszu. Sódsty sezon badań. Ciałopalne cmentarzysko kultury Łużyckiej od IV okresu epoki brązu do okresu halstańskiego.

Celem badań było uchwycenie północno-zachodniego zasięgu cmentarzyska. Przekopano ogółem teren 7,5 ara odkrywając 31 pochówków, w tym dwa symboliczne /bez materiału kostnego/. Zakończono badania centralnej partii cmentarzyska. Wyeksploatowano 25 grobów popielnicowych, 3 ciałopalne jamowe i 2 obsypane przepalonymi kośćmi ludzkimi.

Wyposażenie grobowe oprócz ceramiki stanowiły przedmioty z brązu. Oprócz szwojów z drutu brązowego znaleziono brązowe zdobioną ornamentem linią rytym, spiralę z talczy, szczyponyki, fragment